

Hajrá Fletó!

2011 március 27. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Gimnazista koromban a március 15. még munkanap volt, de a diákok tanítási szünetet kaptak. Ez kit?n? alkalmat teremtett arra, hogy a múzeumkerti hivatalos ünnepség után több százan (ezren?) végigvonuljunk az illegális tüntetés útvonalán, a Pet?fi-szobortól a Batthyány térig.

1986-ban is itt ért véget a menet, s a rendőrök a közben megcsappant tömeget igazoltatni kezdték (illetve egész egyszerően elkobozták a személyi igazolványokat), a Kölcsey-szobor talapzatára leülő fiatalokat rángatták és a földön vonszolták. Ennek hatására tettem valami spontán, trágár megjegyzést az egyenruhásokra. A következő pillanatban hátulról két rendőr lefogott, s elkezdtek vinni. Átfutott az agyamon a néhány nappal korábbi eset: az ávó (nem így hívták, de a funkciója ez volt) küldött egy fickót a suliba, aki elmagyarázta, mennyire nem helyes, ha 15-én butaságokat csinálunk, mert aki már nagykorú, bizony börtönbe is kerülhet. Én februárban betöltöttem a tizennyolcat, emiatt már-már a hűvösön éreztem magam, amikor egy civil ruhás, undok képű alak állt meg előttünk, s rám mordult: „Mit csinált?”

A rendőrök készségesen idézték szavaimat, a civil ruhás arcán a gúg, a fenyegetés, a hatalom arroganciája mérhetetlen ellenszenvet váltott ki belőlem. Ekkor az egyik rendőr mondta, hogy igazoljam magam, mielőtt azonban a zsebembe nyúlhattam volna, a civil ruhás megvetően legyintett: „Már biztos elvették tőle a személyit a túloldalon.” Ezt a tévedést egy bólintással megerősítettem, mire elengedtek. Tekintetemmel sokáig követtem a férfit, aki közben már a Duna felé indulva intézkedett; a megkönnyebbülés érzését is elnyomó gyűlöletet éreztem iránta, a rendszer aljas kiszolgálója iránt. Csak utólag, lehiggadva jöttem rá, hogy voltaképpen jól tett velem: először kiszabadított a rendőrök karmai közül, utána egy jól közbeszúrt megjegyzésével még az igazoltatástól is megmentett; mégsem lopta be magát a szívembe.

Valahogy hasonlóan vagyok Gyurcsánnyal is. Amikor 2004 nyarán megpuccsolta eldjét, hallgattam a beszédét a rádióban, és megállapítottam: Medgyessy hülye volt, ez az alak viszont elmebeteg. S csakugyan, idővel – kettős állampolgárság elleni uszítás, szöd, rendőrtettek stb. – a leggyűlöletesebb, legundorítóbb figurája lett a honi közéletnek. Ha azonban tényszerően megnézzük, többet tett az MSZP megsemmisítéséért, mint bárki a rendszerváltás óta.

**IGEN.
MEGCSINÁLTAM.****Tönkre tettem
az országot!****saját
érdekem**

Lenullázta, szalonképtelenné tette a pártot, aztán, mint aki jól végezte dolgát, eltűnt. Most pedig, amikor mintha kezdenének magukhoz térni (legalábbis nem következett be a teljes összeomlás, amiben április után bízunk), újra előkerül. Évet értékel, platformot alapít, serényen blogol, bicskanyitogató kijelentéseket tesz, a visszatérésén munkálkodik. Jön, hogy heccelje a már-már lankadó jobboldalt, provokáljon, megossza a pártját.

Reméljük, ezúttal nem éri be félmunkával, és addig keveri a kártyáit, amíg magával nem rántja a mélybe az egész komániát szegfűstől, holdudvarostul. S bár megkedvelni soha nem fogom – akár az undok civil ruhást –, de drukkolok neki, hogy pusztító munkáját végezze be a szocialistáknál.
Ungváry Zsolt, magyarhirlap.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
